

FIRA GUDSTJÄNST - DÄR DU ÄR

Vare sig vi just nu inte kan, bör eller vill samlas till gudstjänst i någon av stiftets kyrkor, kan vi hålla gudstjänstens låga brinnande. Fira gudstjänst där vi är. Här är ett förslag på hur du kan göra det – ensam men tillsammans med andra.

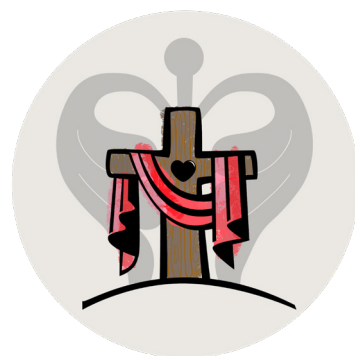
Biskop Johan Dalman, Strängnäs stift

Tänd ett ljus – det blir vår klockringning.

DEN 2 APRIL

LÅNGFREDAGEN

Korset

I Faderns och Sonens och den heliga Andens namn, Amen.
Herre, öppna min mun till ditt lov, så vill jag förkunna din ära.
Gud kom till min räddning.
Herre skynda till min hjälp.
Ära vare Fadern och Sonen och den helige Ande, nu och alltid
och i evigheters evighet. Amen.

SYNDABEKÄNNELSE

Barmhärtige Gud, förlåt mig mina synder. Möt mig med din nåd.

FÖRLÅTELSE

Gud som är oändlig i sin kärlek älskar, befriar och förlåter oss. Amen.

TACKBÖN

Tack Gud för att du möter mig med förlåtelse och ger mig kraft att leva.

DAGENS BÖN

Helige Gud, tack för att din Sons död på korset har räddat oss från den eviga döden. När ångest drabbar och vi frågar varför du har övergivit oss, bär oss genom mörkret till ljuset i ditt rike. I Jesu namn. Amen.

EVANGELIETEXT

Markusevangeliet 15:21–41

En man som just kom förbi på väg in från landet, Simon från Kyrene, far till Alexandros och Rufus, tvingade de att bära hans kors. De förde Jesus till det ställe som kallas Golgota (det betyder Skallen). Där gav de honom vin med myrra, men han tog inte emot det. De korsfäste honom, och de delade hans kläder mellan sig genom att kasta lott om dem. Det var vid tredje timmen som de korsfäste honom. På anslaget med anklagelsen mot honom stod det: Judarnas konung. Tillsammans med honom korsfäste de två rövare, den ene till höger och den andre till vänster om honom. De som gick förbi smädade honom och skakade på huvudet och sade: »Du som river ner templet och bygger upp det igen på tre dagar – hjälp dig själv nu och stig ner från korset.« Likaså gjorde överstepräster och de skriftlärda narr av honom sinsemellan och sade: »Andra har han hjälpt, sig själv kan han inte hjälpa. Han som är Messias, Israels konung, nu får han stiga ner från korset, så att vi kan se det och tro på honom.« Också de som var korsfästa tillsammans med honom skymfde honom.

Vid sjätte timmen föll ett mörker över hela jorden och varade till nionde timmen. Och vid ni-onde timmen ropade Jesus med hög röst: »Eloi, Eloi, lema sabachtani?« (det betyder: Min Gud, min Gud, varför har du övergivit mig?). Några som stod intill hörde det och sade: »Han ropar på Elia.« En av dem sprang bort och fyllde en svamp med surt vin, satte den på en käpp och gav honom att dricka och sade: »Låt oss se om Elia kommer och tar ner honom.« Med ett högt rop slutade Jesus att andas. Och då brast förhänget i templet i två delar, uppifrån och ända ner. När officeren som stod vänd mot honom såg honom ge upp andan på det sättet sade han: »Den mannen måste ha varit Guds son.« Längre bort stod också några kvinnor och såg på, och bland dem var Maria från Magdala och den Maria som var Jakob den yngres och Joses mor och Salome. De hade följt med honom och tjänat

honom när han var i Galileen. Och där var många andra kvinnor, de som hade gått med honom upp till Jerusalem.

REFLEXION

Var börjar man? Var slutar man? Vad av allt det oerhört stora, starka, plågsamma, ja rent ut sagt djävulska stannar man upp inför i en liten kort filmsnutt som denna?

Vi talar två tusen år av teologisk historia. En andlig skatt så väldig att den predikan inte går att skriva som förmår göra rättvisa åt ens en bråkdel. Men i år händer något speciellt.

Påskan 2021 sätter sökljuset på något vi alltid talat om men sällan om ens aldrig med samma känsla inom oss som i år. Detta med det fysiska. Detta med att den kristna tron inte klamrar sig fast vid några höga filosofiska tankar utan vid faktiska fysiska händelser som går att ta på - då som nu. Van vid att aldrig behöva fundera över detta med det fysiska, att det där med att vidröra något eller någon för all del alltid haft sin laddning, utan att någonsin ha varit så laddat som nu. Nu när vi drar oss undan kroppskontakt, petar med armbågen på dörrhandtag, och ser det som fullt naturligt att den vi möter genast viker av för att inte komma för nära. Och när så många av oss saknar vardaglig beröring, då blir detta med vår kristna tros absoluta förankring i det fysiska något än mer laddat. Aldrig någonsin att Jesus betytt detsamma om vad han lämnat efter sig varit en samling kloka tankar. Det faktum att han ännu denna dag kallar oss samman för att dela bröd och vin med honom (obegripligt, jag vet, men sant likafullt) och det faktum att han i Getsemane trädgård rent konkret ber, förtvivlar, gråter, inför det som komma skall. Att han misshandlas, hånas, torteras och slutligen dödas, inte på ett teoretiskt plan utan rent konkret, det betyder allt. Då är hans person inte bara livsviktig för vårt intellekt. Då är Jesus livsviktig för hela vårt fysiska vara. Hans liv och död förankrat i vårt eget liv och död, eller tvärtom, vårt liv och vår död förankrad i hans.

Den gemenskap som just nu förvägras oss tar sig fysiska uttryck. Utan beröring vissnar vår mänskliga växt. Då är livet inget liv. I den känslan ska vi gå in i påskdramat. I känslan av hur det påverkar oss som hör det faktiskt fysiska till. Som är på riktigt för hela oss. Han dör - och vi vinner livet.

TROSBEKÄNNELSE

Vi tror på Gud Fader allsmäktig, himmelens och jordens skapare. Vi tror ock på Jesus Kristus, hans enfödde Son, vår Herre, vilken är avlad av den helige Ande, född av jungfrun Maria, pinad under Pontius Pilatus, korsfäst, död och begravnen, nederstigen till dödsriket, på tredje dagen uppstånden igen ifrån de döda, uppstigen till himmelen, sittande på allsmäktig Gud Faders högra sida, därifrån igenkommande till att döma levande och döda. Vi tror ock på den helige Ande, en helig allmännelig kyrka, de heligas samfund, syndernas förlåtelse, de dödas uppståndelse och ett evigt liv.

FÖRBÖN

Kristus du som på korset försonade himmel och jord, gör mitt liv till en helhet. Jag tecknar korset över mitt hjärta med en bön om att ditt lidande på korset skall vara mig till läkedom, att din övergivenhet skall öppna kärleken för mig, att du som förlorade ditt hopp, skall ge mig hopp och att din död på korset, skall väcka livet i mig.

(Ur En liten bönbok. Christina Lövestam, f 1949.)

HERRENS BÖN

Vår Fader, du som är i himlen. Låt ditt namn bli helgat. Låt ditt rike komma. Låt din vilja ske på jorden så som i himlen. Ge oss i dag det bröd vi behöver. Och förlåt oss våra skulder liksom vi har förlåtit dem som står i skuld till oss. Och utsätt oss inte för prövning utan rädda oss från det onda. Ditt är riket. Din är makten och äran i evighet. Amen.

VÄLSIGNELSEN

Herren välsigne oss och bevare oss. Herren låte sitt ansikte lysa över oss och vare oss nådig. Herren vände sitt ansikte till oss och give oss frid. I Faderns, Sonens och den heliga Andes namn. Amen.

Framtagen av Strängnäs stift